

*В. П. Гмиря, канд. екон. наук, доц., Черкаський інститут банківської справи
Університету банківської справи НБУ*

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ

Інвестиціям та інноваціям відведена досить велика роль у підвищенні економічної та соціальної ефективності регіонального аграрного виробництва. Фінансові потреби аграрного виробництва регіону з ризиковою формою господарювання, а відповідно, зі всією взаємопов'язаною ланкою в цілому аграрного комплексу України в довгострокових інвестиціях та кредитних ресурсах для сезонного поповнення оборотних коштів, щорічно збільшується.

Інвестиційне забезпечення діяльності аграрного виробництва сьогодні, як відомо, здійснюється за допомогою різних джерел. Одним із них є державна підтримка за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів. При цьому в загальному обсязі державної підтримки близько 30 % займає кредитна підтримка за рахунок здешевлення банківських кредитів і погашення відсоткової ставки, а іншим джерелом – є залучені та позичені кошти.

Активізація кредитування аграрного виробництва за рахунок формування зусиль ролі кредиту у створенні їх основних і оборотних коштів є одним з головних напрямків у системі антикризових заходів стимулювання прискореного розвитку АПК і його спеціалізації на виробництві екологічно чистої продукції. Своєчасне включення кредиту до виробничого процесу усуває небезпеку уповільнення та призупинення оновлення через відсутність коштів на придбання основних і оборотних фондів. Тому кредит є потужним економічним важелем і важливим джерелом формування господарських капіталів.

Однак чинний механізм кредитування аграрного виробництва не відповідає належною мірою запропонованим вимогам і завданням прискореного розвитку АПК. У цих умовах різко зростають роль і значення доступності кредиту і науково обґрунтованого сучасного інноваційного механізму кредитування аграрного виробництва, що дозволяє подолати (нейтралізувати) чинники, що перешкоджають розвитку кредитних відносин з виробниками цього сектору економіки. За сферою виникнення ці фактори можуть бути об'єднані в три групи. Перша група чинників пов'язана з технологічним, соціально-економічним і фінансовим станом аграрних виробників, організацією управління, ціновою політикою держави, станом продовольчого ринку України та регіону. Друга – пов'язана з організацією та станом державної фінансової підтримки аграрного виробництва. Третя – обумовлена діючим механізмом кредитування і функціонуванням кредитної системи України в цілому.

Стримуючим аспектом розвитку класичного кредитування аграрного виробництва є проблема вибору якості та достатності забезпечення кредиту, що надається банками. Насправді реальним джерелом забезпечення повернення кредиту в аграрному виробництві є витрати незавершеного виробництва, майбутній урожай продукції, її запаси на складах.

У сучасних умовах держава повинна прагнути до активної регулюючої діяльності в аграрному виробництві, спираючись на механізм її ринкової саморегуляції, використовуючи важелі прямого втручання в регулювання сфер процесу відтворення. Це дозволило б розробити і подати систему регулювання фінансово-кредитних відносин АПК в умовах ринку, що включає основні напрямки та принципи регулювання, а також форми і методи впливу. У процесі розробки та реалізації державної програми розвитку аграрного виробництва не враховуються фактори їх ефективності, які в силу специфіки аграрного виробництва повинні бути комплексними, тобто охоплювати всю систему ведення сільського господарства.

Гмиря, В.П. Удосконалення інвестиційної політики аграрного виробництва України [Текст] / В.П. Гмиря // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : збірник тез доповідей XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції (24-25 жовтня 2013 р.). - Суми : УАБС НБУ, 2013. - С. 46-48.